

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.780 van 16 september 1998
in de zaken A. 33.339/X-7840
34.330/X-7839.**

In zake : 1. Herman UETEN,
2. Jan MEKENKAMP,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten L. CHABERT en M. KIEKENS,
kantoor houdende te 1082 BRUSSEL,
Dr. A. Schweitzerplein 18

tegen :

1. de gemeente OVERIJSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. HAEGEMAN,
kantoor houdende te 1081 BRUSSEL,
Frans Gasthuislaan 21,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

tussenkommende partijen :

1. Daniël DE KOCK,
2. Hugo DE KOCK,
3. de n.v. E. DE KOCK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat X. LEURQUIN,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

In zake : 1. Herman UETEN,
2. Jan MEKENKAMP,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten L. CHABERT en M. KIEKENS,
kantoor houdende te 1082 BRUSSEL,
Dr. A. Schweitzerplein 18

tegen :

de gemeente OVERIJSE.

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. DE COCK, thans de n.v. DE KOCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PUTZEYS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Herman UETEN en Jan MEKENKAMP op 19 augustus 1985 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het bij besluit van 2 juni 1982 van de gemeenteraad van de gemeente Overijse aangenomen en bij besluit van 24 april 1985 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 41 "Hellekouter" genaamd, van de gemeente Overijse, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften;

Gezien het verzoekschrift dat Herman UETEN en Jan MEKENKAMP op 29 maart 1986 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 3 februari 1986 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse waarbij aan de b.v.b.a. DE KOCK de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van burelen en een loods en voor het overdekken van een wasplaats op een perceel gelegen te Overijse, Walravenbosstraat 200, kadastraal bekend Sectie D, nr. 768p;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 augustus 1986 in de zaak A. 33.339;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1986 die de tussenkomst van Daniël DE KOCK, Hugo DE KOCK en de n.v. DE KOCK toelaat in de zaak A. 33.339;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 augustus 1986 in de zaak A. 34.330;

Gelet op de beschikking van 25 september 1986 die de tussenkomst van de b.v.b.a. DE KOCK toelaat in de zaak A. 34.330;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord van de eerste verwerende partij en van weder-antwoord in de zaak A. 33.339;

Gezien het administratief dossier van de tweede verwerende partij in de zaak A. 33.339;

Gezien de memorie van antwoord in de zaak A. 34.330;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BOVIN in de zaak A. 33.339;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES in de zaak A. 34.330;

Gelet op de beschikking van 10 mei 1990 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast in de zaak A. 33.339;

Gelet op de beschikking van 19 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast in de zaak A. 34.330;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen in de zaak A. 33.339;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij in de zaak A. 34.330;

Gelet op de beschikking van 19 november 1993 waarbij het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt belast met de onderzoeksverrichtingen in de zaak A. 33.339;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES in de zaak A. 33.339;

Gelet op de beschikking van 19 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast in de zaak A. 33.339;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verwerende partij in de zaak A. 33.339;

Gelet op de beschikkingen van 3 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. KIEKENS, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat A. HAEGEMAN, die verschijnt voor de gemeente Overijse, en van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond is om de zaken te voegen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoekers Herman UETEN en Jan MEKENKAMP wonen, de ene binnen de omtrek van het bestreden bijzonder plan van aanleg, de andere onmiddellijk naast het gebied bestreken door het bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat in de zaak A. 33.339 verzoekers een eerste middel afleiden uit de schending van artikel 16, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw doordat, eerste onderdeel, het bestreden bijzonder plan van aanleg de hiërarchie van de bestemmingsplannen miskent, doordat het de bestemming van de percelen Sectie D, nr. 768, door het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bestemd tot "landschappelijk waardevolle groene zone", wijzigt "om de(ze) percelen te bestemmen voor semi-residentiële functie en semi-ambachtelijke functie", terwijl "de wetgever duidelijk heeft doen uitkomen dat het hogere plan een dominerende rol moet vervullen ten opzichte van het lagere dat essentieel op aanvulling van het hogere plan is gericht", tweede onderdeel, het bestreden bijzonder plan van aanleg afwijkt van het gewestplan zonder dat hiertoe enige noodzaak bestaat, en, derde onderdeel, het bijzonder plan van aanleg, "bij afwezigheid van enig algemeen belang", evenals "bij afwezigheid van redenen van goede ruimtelijke ordening die specifiek zouden zijn voor het betrokken deelgebied en die volgen uit de eigen aard van het deelgebied" overeenkomstig het bedoelde artikel 16 niet kan afwijken van het gewestplan;

Overwegende dat verzoekers het middel staven als volgt :

"Het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente Overijse heeft op 20 mei 1974 aan de firma DE KOCK & Zonen een bouwvergunning afgeleverd voor de bouw van een autobergplaats en burelen op het perceel gelegen te Overijse, Ballingstraat, Sectie D n° 768 B; op 30.5.74 verleende hetzelfde College een bouwvergunning aan de Heer DE KOCK Daniel voor de bouw van een villa op het perceel Ballingstraat sectie D n° 769 en aan de heer DE KOCK Hugo voor de bouw van een villa op het perceel Ballingstraat sectie D n° 768 G. Alle genoemde percelen zijn gelegen binnen het grondgebied en meer bepaald het

natuurgebied zoals vastgesteld werd bij ontwerpge-
westplan Halle-Vilvoorde-Asse;

(...)

Het Bijzonder Plan van Aanleg nummer 41
'HELLEKOUTER' heeft in hoofdzaak navolgend doel :

- de percelen waarop de hierboven genoemde villa van de Heren DE KOCK Hugo en Daniel, en welke bestemd waren voor natuurgebied te bestemmen voor grondgebied met 'semi-residentiële functie' met het oog 'de instandhouding en de beperkte uitbreiding van de bestaande residentiële bebouwing'.
- de percelen waarop de hierboven genoemde loods of autobergplaats (waarvoor vruchteloos een uitbatingsvergunning werd gevraagd) en welke bestemd waren voor natuurgebied, te bestemmen voor 'groengebied met semi-ambachtelijke functie' en dat met het oog op 'de instandhouding en de beperkte uitbreiding van de bestaande bouwwerken dienstig voor ambachtelijke en of kleine ondernemingen die niet vervuilend, noch milieubelastend zijn'.
- De verbreding van de vroegere Ballingstraat, huidige Hellekouterweg, tot een breedte van 10 meter, mogelijk te maken en dit ten behoeve van de percelen waarop de loods wederrechtelijk wordt in stand gehouden.

(...)

Ten onrechte wordt aangevoerd dat de oorspronkelijke bestemming van het gewestplan zou zijn achterhaald door de oprichting van de loods en de villa en door het feit dat het bedrijf DE KOCK in de loods een hinderlijke inrichting uitbaat.

Deze feitelijke omstandigheden dateren van vóór 7 maart 1977, datum waarop het gewestplan werd vastgesteld, zodat deze reeds eerder bestaande feiten de latere afwijking van het gewestplan geenszins kunnen verantwoorden.

Bij afwezigheid van nieuwe en dringende noodwendigheden kan geen afwijking van het gewestplan worden toegestaan";

Overwegende dat de eerste verwerende partij met betrekking tot het eerste onderdeel antwoordt dat het bestreden bijzonder plan van aanleg "de zoneïndeling niet wijzigt", daar volgens het gewestplan het gebied is aangeduid als natuurgebied, en het bijzonder plan van aanleg de betrokken percelen opneemt in groengebied met semi-residentiële functie en in groengebied met semi-ambachtelijke functie, zodat de percelen groengebied blijven met "een subsidiaire" bijbestemming, wat

toegelaten is door artikel 7 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, dat "zelfs al ziet men in deze toevoeging van een subsidiaire bestemming een werkelijke zoneverandering, dan nog (...) in een B.P.A. een bestemmingswijziging mag voorkomen voor zover die niet raakt aan het wezen van de ordening", dat de percelen die een subsidiaire functie meekrijgen een kleine oppervlakte beslaan en tussen twee verkavelingsgebieden liggen en een uithoek van het groengebied vormen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij met betrekking tot het tweede onderdeel antwoordt dat verzoekers "de noties 'hoogdringendheid' en 'noodzaak' verwarren (,dat) nergens de wetgever (vereist) dat de feiten die de noodzakelijkheid staven nieuw moeten zijn of dermate dringend dat een onmiddellijk optreden van de gemeente geboden is (,dat) de noodzaak juist (is) ontstaan doordat een later van kracht geworden gewestplan aan enige percelen een bestemming gaf die totaal onverenigbaar was met de aldaar reeds vergunde en gebouwde inplantingen, dat een nauwlettend onderzoek van de stukken doet uitschijnen dat de overheid en de adviesorganen toen zij het gewestplan vastlegden van een verkeerde voorstelling van zaken uitgingen, m.a.w. de bestaande toestand onvolledig of verkeerd beoordeelden en dus niet met kennis van zaken beraadslaagden of advies uitbrachten";

Overwegende dat, wat het derde onderdeel betreft, de eerste verwerende partij antwoordt dat "men niet (kan) ontkennen dat het B.P.A., zoals trouwens ieder bestemmingsplan ook individuele belangen dient (,dat) in casu de familie DE KOCK zeker belang (zal) hebben bij de handhaving van het plan (,dat dit) echter nog niet (wil) zeggen dat het B.P.A. genomen is omwille van die individuele belangen of dat er geen algemeen belang zou aanwezig zijn (,dat) de onverenigbaarheid

tussen de vergunde inplantingen en een achteraf van kracht geworden bestemming, de onmogelijkheid de bestemming natuurgebied ten volle te realiseren, de ligging tussen twee verkavelingen, de sociale en economische aspecten van het probleem, (...) een afwijking van het gewestplan (noodzaken)";

Overwegende dat verzoekers repliceren dat de "zogenaamde subsidiaire bestemming volledig in tegenspraak is met de hoofdbestemming en deze hoofdbestemming dan ook uitholt (,dat) de feitelijke omstandigheden dateren van vóór 7 maart 1977, datum waarop het gewestplan werd vastgesteld zodat deze reeds eerder bestaande feiten de latere afwijking van het gewestplan geenszins kunnen verantwoorden (,dat), vermits de door de gemeente ingeroepen onverenigbaarheden reeds in overweging werden genomen bij het vastleggen van het gewestplan, deze zelfde overwegingen geenszins de afwijking van het gewestplan via B.P.A. kunnen verantwoorden (,dat) de gemeente Overijse vruchteloos poogt aan te tonen dat 'een tweede onderzoek een ander licht geworpen heeft op deze zelfde feiten', zodat de bevoegde overheid eerst niet en daarna wel de noodzaak van de afwijking zou hebben ingezien (,dat) indien een afwijking van een gewestplan a priori reeds verdacht is, dit verdacht karakter enkel maar kan toenemen wanneer men vaststelt dat de gemeente Overijse geen aanvaardbare uitleg weet te bedenken voor haar houding en poogt zich via halfslachtige argumenten uit de slag te trekken (,dat) het tweede onderzoek dat aanleiding zou hebben gegeven tot nieuwe inzichten een louter verzinzel is (,dat) lang voor het vastleggen van het gewestplan, de ware toedracht van de zaak voor iedereen gekend was (,dat) het bedrijf DE KOCK niet staat of valt met de wijziging van het B.P.A. (,dat) de gemeente Overijse hoe dan ook niet aanduidt op welke wijze zij meent de werkgelegenheid te kunnen vrijwaren door wijziging van het gewestplan";

Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 augustus 1986 de tussenkomende partijen doen gelden :

"Beide verzoekschriften (bedoeld worden de annulatieberoepen A. 33.339 en A. 33.353) roepen de schending in van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse en beweren meer in het bijzonder dat het bestreden bijzonder plan van aanleg de hiërarchie der plannen zou miskennen en zonder noodwendigheid van het gewestplan afwijken. Welnu, verzoekers in tussenkomst hebben het koninklijk besluit van 7 maart 1977 aan de censuur van de Raad van State voorgelegd (zaak G/A. 22.765/VII-2306). Moest het gewestplan op hun verzoek en in de mate van hun belang vernietigd worden, dan zou het middel afgeleid uit de miskennis van de hiërarchie der plannen zonder voorwerp worden (...). Zij roepen o.m. de schending in van de artikelen 9, 12 en 13 van de Stedenbouwwet, en het feit dat er met de bestaande en vergunde gebouwen helemaal geen rekening werd gehouden ter gelegenheid van de vaststelling van het gewestplan";

dat de tussenkomende partijen in een "Memorie in tussenkomst" van 25 mei 1989 laten gelden :

"Bij arrest nr. 31.827 van 19 januari 1989 heeft uw Raad het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in zover het de grond gelegen te Overijse, aan de Ballingstraat, en ten kadaster bekend onder sectie D, nr. 768/p (ex 768/g), tot natuurgebied bestemt, vernietigd.

Voormeld arrest heeft tot gevolg dat het betrokken perceel moet geacht worden niet door een gewestplan te zijn beheerst en het nooit geweest te zijn.

Gelet op de terugwerkende kracht van de vernietigingsarresten van de Raad van State, wordt het gewestplan geacht nooit te hebben bestaan; een later en lager plan, m.n. het bestreden bijzonder plan van aanleg, heeft het gewestplan aldus niet kunnen schenden, zodat er geen sprake kan zijn van schending van de hiërarchie der plannen. Van afwijking kan er evenmin sprake zijn : het is inderdaad niet mogelijk van een onbestaand gewestplan af te wijken. De eerste twee onderdelen van het middel zijn aldus ongegrond. (...);

dat de tussenkomende partijen in de "aanvullende memorie in tussenkomst" van 3 december 1991 daaraan toevoegen :

"Er is nog meer. Het arrest nr. 31.827 van 19 januari 1989 heeft één middel van het inleidende

verzoekschrift weerhouden, nl. het middel afgeleid uit de schending van artikel 9, vijfde lid, van de Stedenbouwwet doordat verzoekers bezwaarschrift tegen het ontwerp-gewestplan door de bevoegde overheid niet werd onderzocht. Uw Raad overwoog 'dat de overige middelen, mochten zij ontvankelijk en gegrond zijn, tot geen ruimere vernietiging kunnen leiden dan het gegrond bevonden middel'. In zijn verslag, had de heer Auditeur het tweede onderdeel van het achtste middel als gegrond beschouwd. Dit middel was afgeleid uit de schending van de artikelen 9, 12, 1° en 13 van de Stedenbouwwet, en van artikel 13, 4.3.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen : het koninklijk besluit van 7 maart 1977 wijkt van het advies van de regionale commissie af om reden dat bewuste gronden opgenomen dienen te worden in 'landschappelijk waardevolle groene zone maar de grafische voorstelling bestemt ze tot 'natuurgebied'.

Het verslag van 31 mei 1988 stelt vast dat de grafische voorstelling van het betrokken gebied op het bestemmingsplan met de bestemming in het koninklijk besluit niet overeenstemt en besluit : 'Het tweede onderdeel van het middel is derhalve gegrond, aangezien de tegenstrijdigheid tussen de redengeving en de inhoud van het bestreden besluit dient te worden gelijkgesteld met een gebrek aan motivering'.

Deze vaststelling is nog steeds geldig voor 'de eigendom sectie D, nrs 769, 768g, 760g, 760n en 760m' bedoeld in het advies van de regionale commissie. Het gewestplan dient aldus en bij toepassing van artikel 107 van de Grondwet voor die percelen als onwettig te worden beschouwd. Hieruit volgt dat er geen toepassing van kan gemaakt worden zodat het middel ongegrond is";

Overwegende dat bij beschikking van 19 november 1993 het auditoraat werd belast met het onderzoek van de door de tussenkomende partijen opgeworpen exceptie van onwettigheid van het gewestplan en met het onderzoek van het tweede, het derde en het vierde middel van het verzoekschrift; dat de beschikking overweegt wat volgt :

"Overwegende dat het auditoraatsverslag het eerste middel afgeleid uit de schending van artikel 16, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse' gegrond acht; dat het stelt dat de vernietiging van het gewestplan

'Halle-Vilvoorde-Asse' bij arrest nr. 31.827 van 19 januari 1989, omdat zij beperkt is tot de grond kadastraal bekend Sectie D, 768/p, niet relevant is, omdat de bestemming van het gewestplan voor de overige gronden gelegen binnen het beheersingsgebied van het aangevochten bijzonder plan van aanleg onverkort blijft gelden;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat van het gewestplan geen toepassing kan worden gemaakt wat het eigendom kadastraal bekend Sectie D, nrs. 769, 768g, 760g, 760n en 760m betreft, omdat de bestemming van deze percelen onwettig is;

Overwegende dat er grond is om deze exceptie te onderzoeken; dat de goede rechtsbedeling bovendien vereist dat ook over het tweede, het derde en het vierde middel verslag wordt opgemaakt;
(...)"

Overwegende dat de exceptie in het aanvullend auditoraatsverslag wordt afgewezen als niet-ontvankelijk omdat de exceptie niet in limine litis wordt opgeworpen, maar voor het eerst in de aanvullende memorie van tussenkomst van 3 december 1991; dat in het aanvullend verslag voorts alleen het tweede middel wordt onderzocht op grond van de opvatting dat aldus de oplossing van het geschil mogelijk wordt; dat in het aanvullend verslag het onderzoek van het eerste middel wordt overgedaan en bedoeld middel deels niet gegrond wordt bevonden om de volgende redenen :

"Op lezing van het verslag ex art. 12 P.R. dd. 12 april 1990 van de oorspronkelijke auditeur-verslaggever en van het voorliggend aanvullend verslag, zou kunnen worden afgeleid dat het onderzoek van de overige middelen niet langer vereist is, omdat het eerste middel ten gronde de oplossing van het geschil mogelijk maakt. Gelet op het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 31.827 dd. 19 januari 1989, meen ik evenwel - en dit in tegenstelling tot hetgeen in het verslag dd. 12 april 1990 is uiteengezet (p. 37 en 43 (conclusie)) - dat deze conclusie niet opgaat voor wat het in het beheersingsgebied van het B.P.A. begrepen kadastrale perceel, sectie D, nr. 768/p betreft.

Met de tussenkomende partijen (zie hun 'aanvullende memorie in tussenkomst', p.3) mag immers worden vastgesteld dat het gezag van gewijsde erga omnes van het voornoemde vernietigingsarrest inhoudt dat het kadastrale perceel nr. 768/p - waarbij het voornoemde arrest ter bepaling van het belang van de verzoekende

partij aanneemt dat het een vanuit planologisch standpunt isoleerbaar gebied binnen het gewest betreft -, geacht moet worden nooit de in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bepaalde bestemming te hebben gehad. M.i. stellen de tussenkomende partijen vervolgens terecht dat 'een later en lager plan, m.n. het bestreden bijzonder plan van aanleg, (...) het gewestplan aldus niet (heeft) kunnen schenden, zodat er geen sprake kan zijn van schending van de hiërarchie der plannen' en dat 'van afwijking (...) er evenmin sprake (kan) zijn : het is inderdaad niet mogelijk van een onbestaand gewestplan af te wijken'";

Overwegende dat de door de tussenkomende partijen opgeworpen, op artikel 159 van de Grondwet gesteunde exceptie van onwettigheid van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in limine litis werd opgeworpen, nl. in het verzoekschrift tot tussenkomst, zodra het gewestplan tijdens de procesvoering aan de tussenkomende partijen werd tegengeworpen; dat zoals in de beschikking van 19 november 1993 reeds werd beslist, moet worden onderzocht of de exceptie gegrond is;

Overwegende dat het tweede middel luidt als volgt :

"Dat het tweede middel gegrond is op de schending van artikel 21 van de genoemde wet van 29 maart 1962.

Bij het tot stand komen van het litigieuze B.P.A. werden, in het kader van het onderzoek voorzien bij artikel 21, 535 individuele bezwaarschriften ingediend naast de negatieve adviezen van de regionale commissie voor advies, de dienst Groenplan van het Ministerie van Openbare Werken, de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen, de Nationale Maatschappij der Waterleidingen, het Provinciaal Gouvernement van Brabant en het Bestuur van Stedenbouw.

Het recht van bezwaar brengt mede dat de overheid verplicht is de ingediende bezwaren op hun regelmatigheid en hun gegrondheid te toetsen; dat de overheid inzake in gebreke is gebleven de ingediende bezwaren afdoende te beantwoorden.

Dat de beslissing tot definitieve goedkeuring van het B.P.A. door de gemeente dan ook onregelmatig is, wat de nietigheid van het B.P.A. met zich brengt";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"Uit het uittreksel uit de notulen van de gemeenteraadszitting van 2 juni 1982 waar het B.P.A. definitief werd goedgekeurd blijkt duidelijk dat al de ingediende bezwaren werden opgesomd; dat de gemeenteraad voor het antwoord van deze bezwaren verwees naar het verslag van de Gemeentelijke Dienst Ruimtelijke Ordening en dat de gemeenteraad met eenparigheid van stemmen van oordeel was dat deze bezwaren niet van aard waren om het B.P.A. te wijzigen (stuk nr. 58).

Het vernoemde verslag van de gemeentelijke dienst telt acht pagina's en onderzoekt punt voor punt de gegrondheid van de ingediende bezwaren, opmerkingen en adviezen (stuk nr. 57).

Aan de hand van dit verslag kan zeer gedetailleerd uitgemaakt worden waarom een bezwaarschrift afgewezen werd.

Door haar verwijzing geeft de gemeenteraad dan ook de redenen van stedenbouwkundige aard op waarom de ingebrachte grieven verworpen werden en komt de raad dus de verplichting na welke hem door art. 21 is opgelegd";

Overwegende dat verzoekers, na inzage van het administratief dossier, repliceren :

"(...)

Dat het recht van bezwaar met zich meebrengt dat de overheid verplicht is de ingediende bezwaren op hun regelmatigheid en hun gegrondheid te toetsen; dat de gemeente inzake in gebreke is gebleven de ingediende bezwaren afdoende te beantwoorden door zich bij haar beraadslaging te beperken tot het verwijzen naar het verslag van de Dienst Ruimtelijke Ordening betreffende deze bezwaren, zonder dat kan worden nagegaan of de gemeenteraad kennis heeft genomen van dit verslag, en zonder dat bepaald wordt of de inhoud van dit verslag in haar geheel werd goedgekeurd door de gemeenteraad";

Overwegende dat de tussenkomende partijen in hun verzoekschrift tot tussenkomst verwijzen naar de opmerkingen van de eerste verwerende partij;

Overwegende dat in de laatste memorie de eerste verwerende partij antwoordt dat uit het dossier

wel degelijk blijkt dat de ingediende bezwaren op hun regelmatigheid en gegrondheid werden getoetst; dat de eerste verwerende partij in dat verband laat gelden :

"Dat dit blijkt uit de gemeenteraadsbeslissing zelf waar niet alleen een opsomming gegeven wordt aan het aantal bezwaren, doch waar bovendien uitdrukkelijk verwezen wordt naar het verslag van de dienst Ruimtelijke Ordening.

Dat deze uitdrukkelijke verwijzing impliceert dat de Gemeenteraad kennis gekregen heeft van dit verslag, dat uit de zinssnede dat 'de ingediende bezwaren niet van (die) aard (zijn) om bijgaand Bijzonder Plan van Aanleg te wijzigen' zodat 'de bezwaren dan ook niet (worden) weerhouden' blijkt dat deze wel degelijk getoetst werden.

Dat bovendien in tegenstelling met het aanvullende verslag van het auditoraat concludante meent dat uit de libellering van het besluit blijkt dat wel degelijk de bezwaren onderzocht werden en getoetst werden. Dat immers bij gebreke daaraan de verwijzing in de bestreden beslissing onbegrijpelijk is. Dat aan deze verwijzing geen andere uitleg kan gegeven worden.

Dat de wijze van interpretatie van het gemeenteraadsbesluit door het auditoraat er één is die elke zin aan de zinssneden van het besluit ontnemt.

Dat een dergelijke interpretatie niet opgaat en zelfs strijdig is met de regel dat niet expressis verbis uit het gemeenteraadsbesluit zelf dient te blijken dat elk bezwaar individueel in de beslissing op zijn regelmatigheid en gegrondheid getoetst werd";

Overwegende dat artikel 21 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, zoals het van toepassing was op het ogenblik dat het bestreden bijzonder plan van aanleg is tot stand gekomen, bepaalt dat het door de gemeenteraad voorlopig aangenomen aanlegplan aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen, dat het ontwerpplan samen met de bezwaren en opmerkingen aan de bevoegde commissie van advies wordt voorgelegd, waarna de gemeenteraad kennis neemt van de uitslag van het onderzoek, het plan aanneemt dan wel beslist het te wijzigen;

Overwegende dat het recht om bezwaar in te dienen de verplichting meebrengt voor de betrokken overheid de bezwaren te onderzoeken en te beantwoorden; dat uit de redactie van artikel 21 blijkt dat de naleving van deze verplichting uit het administratief dossier moet blijken;

Overwegende dat tussen 1 februari en 3 maart 1982 het ontwerp-bijzonder plan van aanleg aan het in artikel 21 van de stedenbouwwet opgelegde openbaar onderzoek werd onderworpen; dat blijkens het proces-verbaal van sluiting van openbaar onderzoek 535 bezwaarschriften werden ingediend, evenals 553 "schrijvens ter ondersteuning van het B.P.A.", en een gezamenlijke lijst voor het behoud van het bedrijf van de tussenkomende partijen met 1926 handtekeningen; dat zowel verzoeker Herman UETEN als verzoeker Jan MEKENKAMP een bezwaarschrift hebben ingediend; dat op 17 maart 1982 het dossier aan de streekcommissie van advies voor de streek Vlaams-Brabant werd voorgelegd; dat bij gebreke aan advies van de regionale commissie binnen zestig dagen na ontvangst van het dossier het college van burgemeester en schepenen op 18 mei 1982 heeft beslist om met toepassing van artikel 21, vijfde lid, van de stedenbouwwet, de volledige bundel op te vragen bij de regionale commissie en het plan ter aanvaarding voor te dragen op de eerstvolgende gemeenteraad; dat daarop de dienst "Ruimtelijke Ordening van de gemeente Overijse" een verslag heeft opgemaakt "betreffende het al of niet gegrond zijn der ingediende bezwaren, opmerkingen en adviezen van de openbare besturen"; dat bedoeld verslag het volgende besluit bevat :

"Derhalve stellen we de raad voor, op basis van hetgene hogerop in het verslag vermeld, de bezwaren ongegrond te verklaren";

dat bij besluit van 2 juni 1982 de gemeenteraad heeft beslist wat volgt :

"Ik heb de eer u twee voor eensluidende afschriften te laten geworden van het besluit van 24 april 1985 waarbij het in rubriek vermeld plan wordt goedgekeurd; plan waarvan u hierbij een voor eensluidend verklaarde afdruk vindt.

Een uittreksel van het besluit zal eerstdaags in het staatsblad verschijnen.

Overeenkomstig de beschikkingen van artikel 23 van de gewijzigde wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verzoek ik u het bijgevoegde plan, samen met de bundel van de administratieve bescheiden, aan de betrokken gemeente te willen sturen binnen de 15 dagen na de bekendmaking in het staatsblad van het vorenbedoeld besluit";

Overwegende dat uit het aangehaald gemeenteraadsbesluit blijkt dat de gemeenteraad kennis heeft genomen van de bezwaarschriften en deze heeft verworpen op grond van het verslag van de daartoe bevoegde gemeentelijke administratie, hetwelk voorstelt "dat de (gemeente)raad, op basis van hetgene hogerop in het verslag vermeld, de bezwaren ongegrond (zou) verklaren"; dat, zoals de eerste verwerende partij terecht laat gelden, niets erop wijst dat de gemeenteraad van de bezwaren geen kennis zou hebben genomen, deze bezwaren niet zou hebben onderzocht of het niet met het verslag van de gemeentelijke dienst eens zou zijn geweest; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de oplossing van de zaak A. 33.339 in de huidige stand van de rechtspleging niet mogelijk is;

Overwegende dat annulatieberoep in de zaak A. 34.330 is gesteund op de onwettigheid van het in de zaak A. 33.339 bestreden bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat de oplossing van de zaak A. 34.330 in de huidige stand van de rechtspleging evenmin mogelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 33.339/X-7840 en
A. 34.330/X-7839 worden gevoegd.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aangeduide lid
van het Auditoraat wordt gelast met het verder onderzoek
van de zaken.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zestien september
1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.